

„Аз моите деца не съм ги ваксинирал. На комшията детето му умря, като го ваксинираха. Значи нещо ваксината не е била хубава. Сигурно на нас ни дават лоши ваксини. Ни го давам нито едно от моите деца да бъде ваксинирано“ (мъж, Монтана, октомври 2007 г.).

Много ромски жени се притесняват, че ваксинирането на децата може да доведе до временно неразположение, и това е една от основните пречки за редовното имунизирание на малките. Колкото и несериозно да звучи, страхът от убождането понякога се оказва спънка за реваксинирането на по-големите деца (фокус групи с роми в Кюстендил, Сливен, Самоков, Пловдив, 2007 г.).

Отново като причина някои роми в България изтъкват недостига на финансови средства. Това не би трябвало да е така за задължителните ваксини за малките деца – те се предоставят безплатно. Някои незадължителни, но необходими ваксини (напр. тази срещу хепатит В, противогрипните ваксини, ваксините срещу рак на шийката на матката) са прекалено скъпи за бюджета на ромските домакинства, но те не са били предмет на това изследване. Нямаме друго логично обяснение защо бедността е посочена като причина за неспазване на имунизационния график освен затруднението за покриване на транспортните разходи до медицинския кабинет.

Хоспитализация

Предмет на специален интерес на изследването е използването на болнични услуги от ромите. Те отговарят на серия от въпроси: дали са били хоспитализирани поне за един ден през последната година преди анкетирането, колко време са престояли в болница; какво е наложило хоспитализирането им, колко време са чакали, за да бъдат приети в болнично заведение.

Най-често са били хоспитализирани през последната година ромите от Португалия. Българските, румънските и гръцките роми също са били настанявани в болница по-често от средните за седемте страни стойности (виж фиг. 29).

Наблюдават се разлики между страните и при разпределението на хоспитализираните по възрастови групи, като едно от най-видимите изключения е България (виж табл. 62). При всички останали